

Anadolu Muzdan Bir Kadın

– Gülalkan · 21 Eylül 2020

Dünyaya uyuz ebesinin ellerinde merhaba diyerek, kaptığı uyuz hastalığı sebebiyle, sekiz ay anne baba kucağı görmeyen, büyükannesinin şefkatiyle yaşam savaşında direnen, sevgisiz minnacık bir kız çocuğu; Yeni doğacak kardeşi için babasının "ne yapayım ben kızı, erkek olsun da, taştan çamurdan olsun" diyerek ilk ruhsal yıkıma uğrayan, horlanan bir abla adayı;

Okulda hep başarı beklenen, tatillerde oyunla tanıştırılmayan, şartlara göre büyük-küçük olan ama hep aktif öğrenci;

Eğitimi öğretmenlerinin teşvikiyle, gizlice girdiği sınavları kazanarak devlet okullarında yatılı devam ettirerek, yaz tatillerinde gülçiçeği, tütün ziraati ve hayvancılıkta ailesine yardımcı olduğu;

O yaz tatillerinde ki, henüz nasırlaşmamış narin parmakları kanayana kadar, halı tezgahının başında ümitlerini, ümitsizliklerini ve çaresizliğini ilmek ilmek halının motiflerine dokuyan bir genç kız;

Evde bir takvim olmadığı için çok istediği bölümün sınav gününü kaçıran zavallı;

Daha sonra kazandığı üniversite eğitimine "ekonomik sıkıntı" sebebiyle engel olunan;

Babasını kaybedince "evin babası, küçük kardeşlerinin hamisi" ilan edilen kendi küçük, görevi büyük mes'uliyetli;

Kaderinin kendisine çizdiği yolda, Ülkemizin üç büyük bankasından birinde, çalışma hayatına başlayan;

Kardeşlerinin gelecek güvencesi karşılığı, damat adayına "promasyon" olarak gelin edilen,

İş yaşamında özveri ile çalışmasına karşın "bayan" olduğu için terfilerde engellerle karşılaşan;

Küçük vilâyetlerin sosyal töreleri ve kurumların bu törelerle sıkı bağlantılı kaideleri işlemektedir. Bir

kadının şef olmasının zor olduğu sabit fikrini aşmadaki sıkıntıları, inancını yitirmeden, sabırla, çalışmayla göğüsleyen;

Kendini kanıtlamak istercesine, katıldığı mesleki kurslarda dereceli başarılarının yanı sıra dışardan sınavlarla eksik eğitimini tamamlayan,

Efendim, "Anadolu'da bir kadın, bir bayan banka müdiresinden, rica edip kredi talep edemezmiş" fikir zincirini kırıp zorluklarla, beyin gücü ve emeğinin karşılığına kavuşan,

Çocuklarının üniversite eğitimleri sebebiyle aileyi göçe zorlayan bir anne...

İstanbul, yaşaması keyifli, imkanları kısıtlı olanlar için sıkıntılı bir şehir...Burada, ailenin ekonomik gücünü artırmak için, gecenin üçlerine kadar evde ek gelir çalışmaları (imitasyon bijuteriler) yapan bir ev reisi,

Son zamanlarda, toptan gıda dağıtım ticaretinde, ikinci planda görülen, lojistik güç ve yönetici pozisyonunda aktiviteye devam eden;

Bu vesile ile tanıdığı serbest ekonomi piyasasında, Büyük alış-veriş merkezleri karşısında zaafiyete düşen, yok olma riskiyle karşı karşıya kalan bakkalları, tek logolu, sivil çatı altında toplayarak, onlara ekonomik ve sosyal güç kazandırma yolunda, (onları devasa bir hipermarketin alım ve satım gücüne ulaştırmak) çalışmalarına inançla devam eden,

En son olarak Lösemili çocuklar vakfına yardım amaçlı kitap çıkarma organizasyonunda aktif rol üstlenen,

Tüm bu sıkıntılardan sonra geldiği noktaya Őükrederek inancını besleyen, adaletinden ve dürüstlüğünden taviz vermeyen, yaratılan her canlıyı doğayı, hayvanları, insanları ve yardımlaşmayı çok seven Anadolumuzdan bir kadın.....

O, benim işte.....

Dünya Kadınlar günü dolayısıyla.....

Herkese, gönüller dolusu selam ve sevgiler,

Yurdagül Alkan.